

עליון הכפר

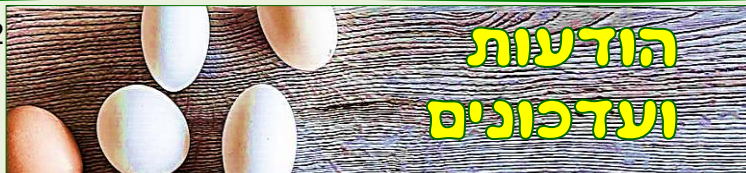
מריחים את הסתיו באוויר....

עגורים באגמון החולה. צילום: דרור פייטלסון, אתר פיקיויקי

גיליון 105
אוקטובר 2021

משולחן המזכיר

כלבים משוטטים

באחרונה התגברה התופעה של כלבים משוטטים ברחבי היישוב, חלקם גדולים ומפחידים, אשר תקפו גם הולכי רגל וגם כלבים שהלכו עם בעליהם כשהם קשורים ברצועה.

לכוד הכלבים מגיע כל שבוע ליישוב ולאור האירועים האחרונים הוא יגביר את ביקוריו, כלבים משוטטים ילכדו על ידו ובעל הכלב יקבל קנס כספי.

מהשירותים הווטרינריים נמסר כי תושב שהותקף או בעל כלב שכלבו הותקף צריך להתקשר ישירות! אליהם על מנת שיטפלו בתלונה.

לפנייה למזכירות אין משמעות. הגשת תלונה מטעמנו לא תטופל היות ולא אנו ראינו את האירוע (בדומה לתלונה במשטרה).

תלונה שלא תופנה לשירותים הווטרינריים לא תטופל!

שיפור מראה בית העלמין

פנייה לתושבים!

הוועד המקומי מבקש לשפר את מראה בית העלמין. במסגרת זו נערך סיור במקום ונמצא כי בקברים רבים יש צמחייה חורגת מתחום המצבה, צמחייה יבשה, שיחים ועצים שנשתלו/נטעו ומפריעים להגעה לקברים.

אנו מבקשים מבני המשפחות להקדיש זמן לטיפול בקברי יקיריכם במהלך חודש נובמבר 2021 ולסדר את הצמחייה הן באדמה והן באדניות ובעציצים וכן לגזום שיחים גדולים וענפים בולטים.

משפחה שתקשה בטיפול בקבר או אינה יכולה לטפל בו,
מתבקשת ליצור קשר עם מזכירות היישוב.

רוח בכפר

הספרייה רמות השבים

סדרת מפגשים על תרבות ומסביר למה

אנו שמחות להודיע על פתיחת מסגרת תרבותית חדשה בשם **"רוח בכפר"**. המפגשים בסדרה מתמקדים ביצירת סביבת דיון אינטימית ומעמיקה, ועוסקים בנושאים שונים: ספרות, שירה, קולנוע ותרבות במבט רחב יותר.

הסדרה תכלול כשבעה מפגשים בשנה, בימים שני או רביעי האחרונים של כל חודש. נתחיל בחודש נובמבר ונסיים לפני חופשת הקיץ בסוף יוני.

נתכנס בספרייה בשעה 20:00 לשיחה וכיבוד ונתחיל את ההרצאה ב-20:30.

לפניכם שלושת המפגשים הראשונים בתוכנית:

נובמבר: יום רביעי 24.11.2021 דוקו-אומנות
ברק הימן - במאי ומפיק סרטים דוקומנטריים
הקרנת הסרט "דני קרוון" 2020 ושיחה עם הבמאי

דצמבר: יום שני 27.12.2021 התמודדות
קרן רדליק - מנחת קבוצות המתמודדת עם מאניה-דיפרסיה
"חיים בהפרעה"

ינואר: יום שני 24.01.2022 שירה עברית
ד"ר דנה אולמרט - אוניברסיטת תל-אביב
יונה וולך: השירה הישראלית לפני ואחריה

לפני כל מפגש נפרסם בסטון, במייל ובווטסאפ

מחיר מינוי שנתי: לתושבי רמות-השבים: 50 ש"ח לאדם או 75 ש"ח לזוג.

מחיר להשתתפות במפגש אחד: 30 ש"ח לאדם או 50 ש"ח לזוג.

הסדרה ממומנת ע"י הוועד המקומי. דמי המינוי הסמליים ישמשו לכיבוד

ניתן לשלם בצ'ק או במזומן במזכירות, או ב - paybox:

<https://payboxapp.page.link/xFKaEgSYAa3BsV1n9>

נדרשת הרשמה מראש במזכירות אצל אריאלה

אלון כאן לכל אלה,

מייל ספירא 052-8938866

טלית פרהר 054-4511415

השתתפות בצער

- הוועד משתתף בצערו של בועז ארנון במות אימו מינה ז"ל.

אנו משתגלים לעדכן בכל הולדת תינוק/ת, חתונה
ולהבדיל גם במקרה של פטירת קרוב של תושב מקרבה ראשונה.
כדי שנוכל להעביר מידע מלא ככל האפשר,
אנו מהקשים מכם לעדכן את המזכירות בכל אירוע
שראוי להביאו לידיעת הציבור.

רוצים להישאר מעודכנים ? הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ לתושבים קישור להצטרפות <

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד
לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות.
אין אפשרות להגיב בפורום רחב.

הודעות מהמועצה

היערכות לחורף במזג אוויר קיצון

במקביל להיערכותה, המועצה ממליצה על היערכות התושבים לקראת מצבים של מזג אוויר קיצון כגון: גשם כבד, שלג, שיטפונות וכדומה והעלולים להוות סכנה לתושבים. להלן מספר המלצות:

אופי הפעולה	תיאור
טיפול בגיזום עצים אשר קרובים / נוגעים בקווי חשמל ומהווים סיכון בזמן סופה ורוחות. גיזום עצים העלולים להישבר וליפול על גגות הבתים.	עצים
ניקוי ניקוזים ומעברי מים במשקים ובחצרות הבתים ובכל מקום שיכולה להיות צרימה של מי גשמים, על מנת שסחף לא יסתום אותם ויגרום להצפת חצרות ובתים.	ניקוי קולטנים / ניקוזים
הטענת תאורת חירום, כולל פנסים.	ציוד חירום
קשירה וקיבוע נדנדות, כסאות, שולחנות וכדומה.	חצרות בתים

יישובי דרום השרון מתחברים לסיב האופטי המהיר

תשתית התקשורת המתקדמת והמהירה בעולם בקרוב גם אצלנו! לאחרונה השתתפה המועצה במכרז לפריסת סיבים אופטיים ביישוביה, וכעת אנחנו מזמינים אתכם. להירשם להתחברות לסיב האופטי, סוף סוף גם בדרום השרון.

החברה שנבחרה, תספק לתושבים שירותי אינטרנט ותקשורת אולטרה מהירים, עד 1 GB העלאה והורדה, ובמחיר מיוחד של 100 ₪ בלבד, ותביא לשיפור משמעותי באיכות, ביציבות ובמהירות הגלישה באינטרנט אצלכם בבית.

שימו

בהתאם לתנאי המכרז התשתית תיפרס רק ביישובים שבהם ירשמו לשירות החדש לפחות 100 משפחות או 60% מהמשפחות המתגוררות ביישוב. לאחר ההגעה לרף ההרשמה הנדרש תחל החברה הזוכה בתכנון ובפריסת הסיבים האופטיים ברחבי היישוב.

אושרת גני גונן, ראש המועצה: "בשורה חשובה לתושבינו. הגיע הזמן שגם תושבי המרחב הכפרי ייהנו מאינטרנט מהיר, איכותי, מתקדם ובמחיר שווה לכל נפש שיענה על הצרכים של כולנו. תקופת הקורונה הדגישה עוד יותר את הצורך בתשתיות אינטרנט יציבות ומהירות כדבר שבשגרה. ננקדם תשתיות שישפרו את איכות החיים של תושבי דרום השרון.

תוצאות המכרז המלאות מפורסמות באתר המועצה.

אז למה אתם מחכים? **הירשמו עכשיו!** >>>

<https://www.dsharon.org.il/%D7%A1%D7%A7%D7%A8-%D7%AA%D7%95%D7%A9%D7%91%D7%99%D7%9D-%D7%9C%D7%A9%D7%93%D7%A8%D7%95%D7%92-%D7%9C%D7%A1%D7%99%D7%91%D7%99%D7%9D-%D7%90%D7%95%D7%A4%D7%98%D7%99%D7%99%D7%9D/?sent=165>

דוברות מועצה אזורית דרום השרון

הפינה הקטנה על הספר

כאנית ק"ו

תקופת הנעורים היא תקופה משמעותית מאוד בחיי ובמיוחד חבריי. אלה שפגשתי בצופים ואלה מהתיכון ובהרבה מקרים אלה ואלה חד המה. לא יכולתי להעלות בדעתי אז שעם רובם לא אצליח לשמור על קשר לאורך שנים. הייתי בטוחה כמו שרק אפשר להיות בטוחים בתקופת הנעורים שהם יהיו חלק מחיי לעד.

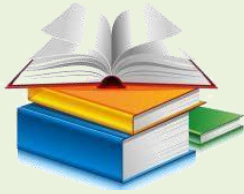
הרוקי מורקמי הוא אחד הסופרים היפניים האהובים עלי. השילוב בספריו בין תיאור החיים והתרבות היפנית לבין חלקים סוריאליסטיים, מציאות אלטרנטיבית או מציאות דמיונית, מושכים אותי בקסמיהם ואני לא מצליחה להניח את הספר מהיד עד לסיומו, שתמיד משאיר אותי קצרת נשימה.

בספר הזה שרק שמו נותן את הרמז הראשון על מורכבותו - 'צקורו טזאקי חסר הצבע ושנות העלייה לרגל שלו' - הגיבור, שהיה חלק מחבורת נעורים כזאת שמנתה חמישה נערים ונערות, מקבל יום אחד הודעה אחרי סיום התיכון והמעבר לאוניברסיטה שהם אינם רוצים לראות אותו יותר. אדם אחר אולי היה מברר למה. אבל צקורו טזאקי מקבל את זה בהכנעה. שמאפיינת אותו? מאפיינת את תרבותו? הוא זה שחושב על עצמו כחסר צבע בעוד חבריו כולם הם בעלי גווניים. תחשבו מה אתם הייתם עושים במקרה כזה? אני הייתי מבררת, וחופרת ובודקת. אולי הייתי נעלבת. אבל אני זאת אני.

ומכאן הרוקי מורקמי לוקח את עלילת הספר ואת הגיבור למסע מופלא שבו הוא בודק מערכות יחסים של א-נשים לאורך זמן, בגילאים שונים, בסיטואציות שונות שחלקן לא ברור אם הן הזיה או חלום. מערכות יחסים שמבוססות על דיבור, על הבנת זה את זה, על שקט ועל חוסר הבנה מוחלט.

לאורך השנים שמרתי על קשר עם מעט מאוד מחבריי מהצופים ומהתיכון, ורק פה ושם הצטלבו דרכינו. לפני שנה היתה לנו פגישה לכבוד שנת השישים של כל אחת ואחד מאתנו. יש קבוצת ווטסאפ ויש ברכות לימי הולדת. אבל יותר מכל יש מה שאני נושאת אתי מאותה תקופה, שאין לי ספק שעיצבה אותי ונתנה לי את הבסיס למי שאני היום, והרבה בזכות החברים שלי שהיו אתי אז.

הספריה הקטנה כלנית ק"ו

יש ספריה קטנה חדשה. צצה לה אחרי הגשם הראשון כמו פטריה. ספריה מספר תשע. היא ממוקמת ברחוב הירקנים. שני המדפים ממוקמים בצד אחד ואפשר לשבת ולהוציא ספר, לדפדף ואם הוא מוצא חן לקחת הביתה לקריאה. להחזיר מתי שמסיימים, או להביא ספר או ספרים אחרים, לאותה ספריה קטנה או לאחרות שמפוזרות ברחבי הכפר.

אבי שכטר שלח לי הודעה: "חשבתי שתשמחי לשמוע שהגדול חזר כולו קורן משמחה שמצא ספר טוב לאורי בספריה הקטנה בכניסה לרחוב התות. את משמחת אוהבי ספר". בוודאי ששמחתי. וגם תמונות משמחות ששלחה לי ענת סגל.

סתיו נעים
שאין כמוהו להתכרבל עם ספר
קריאה נעימה

בית הכנסת רמות השבים הנחת אבן-פינה באווירת פיוס רוח הירם

באסרו חג שמחת תורה נערך טקס "הנחת אבן-פינה לבית הכנסת רמות השבים". הטקס נערך במקום שבו ייבנה בית הכנסת, בין בית העם לבין גן השעשועים.

לטקס הגיעה נציגות מכובדת מהמועצה האזורית דרום השרון בראשות ראש המועצה הגב' אושרת גני גונן, ראש הוועד המקומי מר יורם קליינר ותושבים רבים אשר בחלקם הגדול אינם פוקדים את בית הכנסת באופן קבוע.

אורח הכבוד היה הרב ישראל מאיר לאו – הרב הראשי לישראל לשעבר וחתן פרס ישראל. בדבריו אמר הרב לאו שבית כנסת מהווה מקום תפילה, מקום התכנסות ומקום לימוד, ובירך את המשתתפים שבית הכנסת שיוקם יגשים מטרות אלו.

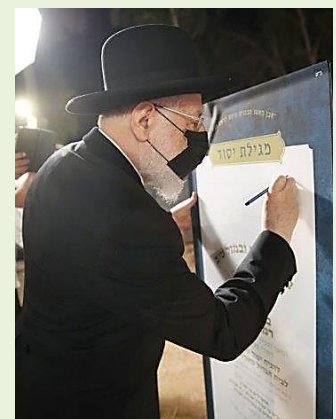
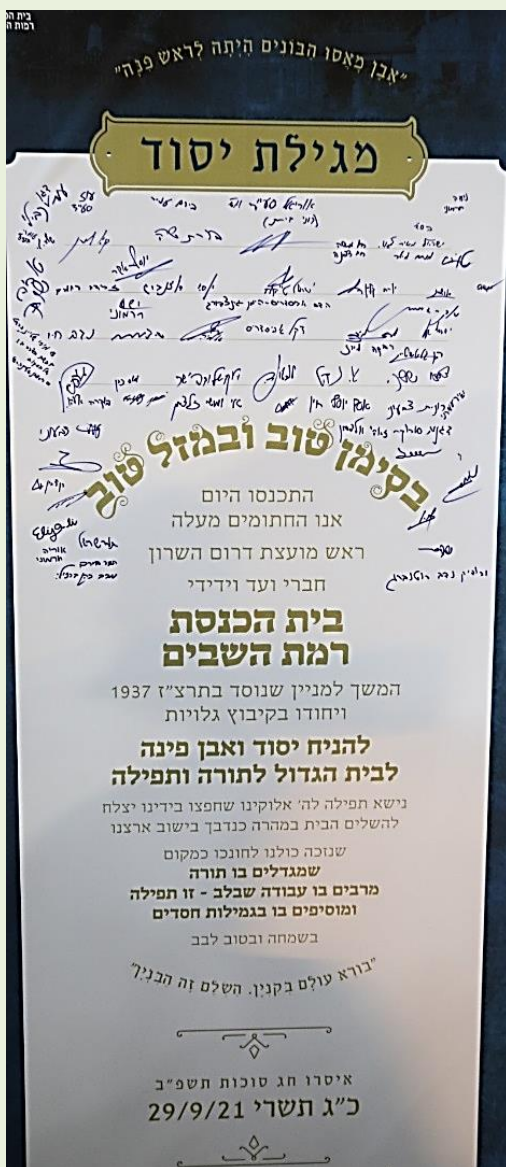
ראש המועצה דיברה על חשיבותו של בית כנסת כמרכז יהודי שחי בשלום עם הסביבה החילונית. ראש הוועד יורם קליינר סיפר על המאבק שהיה ביישוב בשנים האחרונות סביב בית הכנסת ובירך על הפשרה שהושגה ועל המבנה שעומד לקום.

את הטקס הנחה בתבונה ובנועם הרב ישראל שוויץ. ברקע ובקטעי הקישור הנעימה בנגינתה תזמורת כליזמרים.

הטקס היה מכובד וחגיגי.

כולנו תקווה שאווירת הפיוס שאפיינה את האירוע תשמר ונזכה כולנו ליהנות מבית הכנסת החדש הנבנה בימים אלו בכפר.

צילומי הטקס
ע"י הצלם אלישע גרוסברג

הבזקים מהעבר

בין בית (כנסת) ראשון לבית (כנסת) שני

באפריל 1935 התארגנה לראשונה הקהילה הדתית ברמות השבים. ב'המודיע' מס' 25 (26.4.1936) נכתב:

קהילה רמות השבים: לבקשת תושבים רבים, הוקמה הקהילה באפריל 1935. היא קבלה על עצמה את התפקיד לאפשר לתושבי רמות השבים והסביבה, את קיום המסורת ולבצע את התפקיד של 'חברה קדישא'.

התפילה הראשונה נערכה בפסח, שנת 5695 למניין מבריאת העולם [שנת התרצ"ה, אפריל 1935]. מאז מתקיימות תפילות בכל החגים וברי המצוות.

כיוון שחסר בית לתפילה, התקיימו אירועי התפילות במחסנים, בבתים "חצי מוכנים" ובבתים פרטיים. מזה כמה שבועות עומד לרשותנו, הבית של משפחת נבל, לתפילות בשבתות ובחגים. מתפללים שם יחדיו בכל יום ששי (כרגע בשעה 6:15) ובשבת בשעה 9 וחצי. לצערנו, מספר המשתתפים מצומצם מאד. כדי לשמור ולחזק את המקום המסורתי והלאומי החשוב הזה אנו מבקשים [מהתושבים] להגיע ומההורים אנו מבקשים לעודד את ילדיהם להשתתף.

(תרגמה רונית ורד)

מרשימה זו אפשר ללמוד על מאפייני הקהילה הדתית בכפר – חברה מעטים, חסר לה מקום תפילה קבוע והיא נזקקת לעזרת תושבי הכפר החילונים והוועד.

רק ב- 31.10.1938 אסיפת התושבים מחליטה פה אחד, להעביר את ניהול 'חברה קדישא' לוועד, באופן שכל החברים יהיו שותפים בה. בשאר התחומים אין הוועד אחראי, ורק תומך מפעם לפעם, כאשר תרומות חברי הקהילה אינן מספיקות.

מצוקת מקום התפילה נפתרה בדצמבר 1939, עם חנוכת בית העם, שבו שכן ושוכן בית הכנסת, מאז ועד היום. מימיו הראשונים שימש בית הכנסת את צרכי הקהילה הדתית – תפילות בשבתות ובחגים, וגם את צרכי כלל התושבים – עלייה לתורה בבר מצווה, לעתים חופה וקידושין ובייחוד חגי תשרי – יום כיפור ושמחת תורה, שבהם המקום היה צר מלהכיל את כל הבאים, וזכורה לטוב חלוקת שקיות הממתקים שהוכנו באהבה בידי כמה מנשות הכפר לכל הילדים. בית הכנסת התנהל באווירה סובלנית, למשל - חציצה סמלית בלבד בין נשים לגברים, והיווה באופן טבעי, אחד ממרכיבי הזהות התרבותית של הכפר. ראשי הקהילה והפעילים בה, מלאו את תפקידם בהתנדבות ובנאמנות.

בית העם בשנות ה-40, בו שוכן גם בית הכנסת
אוסף הארכיון

מיעוט הנוכחים בתפילה, שלעיתים לא הגיע למניין, חייב תגבור של מספר המתפללים. לאחר שהפתרונות מתוך הכפר לא נמצאו, הושלם המניין ואף יותר במתפללים שכנים. יוסקיה אריאלי, אחד מפעילי בית הכנסת שלא היה תושב הכפר, הביא עמו בתחילה עולים מרומניה, אחר כך עולים מרוסיה, שהשפעתם הניכרת הייתה בשירה שלאחר הקידוש ובוודקה שהצטרפה ליון. גם תושבים

משכונת הפועלים ומשכונות קרובות אחרות הצטרפו והיו לחברים קבועים בקהילת רמות השבים, שבה הם חברים עד היום.

עם חלוף השנים, גידול האוכלוסייה והמעבר למועצה מקומית, החלו נשמעות תלונות על ה'שידוך' בין בית העם לבית הכנסת, כאילו יש בו משום פגיעה בקדושת בית הכנסת. אבל הקולות היו מעטים, ורוב הציבור החזיק בדרישה להשאיר את המצב הקיים. ובכל זאת, חלו שינויים באופי ההתנהלות, המחיצה בין הנשים לגברים כבר הייתה ממשית יותר, והנוסח האורתודוקסי התגבר והלך.

עם המעבר למועצה האזורית והתרחבות ניכרת של אוכלוסיית הכפר, התרחבה גם קבוצת התושבים שבית הכנסת הוא חלק מאורח חייה. הדרישה שכבר נשמעה בעבר, לנתק אותו מבית העם ולייחד לו מקום מכובד משלו, זכתה ליותר קולות, שצברו כוח ועוצמה. כנגדם נשמעו מחייבי המצב הקיים, שטענו אף הם בעוצמה, שיש לשמור על מסורת השיתוף בין בית העם לבית הכנסת. כאשר התברר כי ההתארגנות של 'עמותת בית הכנסת', שואפת להקים בכפר מרכז תורני רב ממדים, שימשוך אליו רבים, גם מחוץ לכפר, התלקחה המחלוקת והפכה למאבק של ממש. המתנגדים יצרו את 'ועד הפעולה לשמירה על צביון הכפר', שפעל לסיכול התוכנית. המחלוקת גרמה ליריבות קשה, שאיימה ליצור קרע של ממש ביישוב. ניסיונות הוועד להגיע לפשרה, נתקלו בקשיים משני הצדדים היריבים. לתוך הקלחת הזאת, נכנסה גם המועצה האזורית, ובמקום לסייע לפשרה, עוד החרפה את המאבק.

בשנת 2018 נבחרו ועד חדש לכפר וגם ראשת מועצה חדשה. הוועד קבע כאחד מיעדיו המיידיים, להביא את מחלוקת בית הכנסת לסיומה ולהגיע לפשרה. ב- 1.3.2020 נחתמה אמנה שלפיה יוקם בית כנסת נפרד, התואם את גודל האוכלוסייה המקומית, הוא יהיה נכס של הוועד, ופעילותו תפוקח על ידי ועדת דת שיקים הוועד בהשתתפות נציגי המתפללים.

לא במהרה ולא בקלות הושגה הסכמת כל הצדדים לפשרה, עוצמת המחלוקת בציבור דעכה, אם גם לא הגיעה לרגיעה מוחלטת, ובפועל הגענו לביצוע - הקמת מבנה חדש לבית הכנסת. המבנה היביל שעמד מדרום לבית העם פונה ובשמיני עצרת (29.9.2021), התקיים טקס מכובד ורב משתתפים להנחת אבן הפינה לבית הכנסת השני.

הכנת המנוף להסרת המבנה היביל,
כאן יקום בית הכנסת השני
צילום: אסנת שירן

**הדמיה של בית הכנסת השני (גודלו 186 מ"ר) לצד בית העם
אדריכלית: אושרת בראון**

בסעיף 3 של האמנה נכתב: "תושבי רמות השבים וכן מתפללי בית הכנסת (בין אם הם תושבי רמות השבים ובין אם לא) מכבדים את אמונותיהם ואורחות חייהם של התושבים המרכיבים את קהילת רמות השבים, ופועלים לביסוסה של חברה סבלנית וסובלנית שבה ימצא כל אחד מהתושבים את מקומו."

אכן ראוי שרוח הסובלנות הדתית והפתיחות שהתקיימה בכפר ונשמרה כמסורת בת עשרות שנים, כחלק מתרבות הכפר שלנו, תתקיים גם בבית הכנסת השני.

ועוד משאלה: שבבית הכנסת החדש יוזכר שמם של ראשוני הקהילה והפעילים בה בשנים עברו – אלפרד שרק, דוד דוד, דוד אייגרמן, יוסק'ה אריאלי, בנצי וקס ורבים אחרים.

מקורות:

- גיליונות 'המודיע', גיליונות 'עלון הכפר',
- פרוטוקולים של הוועד, המועצה ואסיפות תושבים מתקופות שונות,
- נוהל (אמנה) לניהול בית הכנסת, 1.3.2020
- עדויות של: מיכאל אהרונהים, אריה דוד, מיקי גבע, משה נבל, יורם נתיב, יאיר לירס, קובי וינגרטן, יוחנן וורדה שפיר, שמעון שפיר, נורית שיף, פיליפ חגי'י, אורנה בירנצוויג, אורי ונעמי אגם, גיל שוורץ, דוד מוזס, בנצי ונעמי וקס, עודד שי.

תחקיר וסיכום: אסנת שירן

עדכון נוער

אל הר נס, רכלת הנוער

אז מה היה לנו החודש?

אוקטובר היה בסימן תחילת שנת הפעילות בלול!
ב- 5/10 התקיימה פעולה ראשונה של החניכים עם המדריכים - חפש את המדריך.
הפעולות היו בסגנון "חפש את המטמון" ובסופן מצאו את המדריכים שלהם למהלך השנה הקרובה.
כיף לחזור לשגרה.
נמשיך להתראות כל שלישי בשעה 17:30 בלול שלנו!

ב- 9/10 התקיים טקס פתיחת שנה - חג המעלות בנושא **שומרים על הכדור**, אחרי חודש של הכנות של תפאורה, תוכן, פרסום ובנייה מחנאית (והכל מחומרים ממוחזרים).
לאירוע הגיעו כלל החניכים הבוגרים והצעירים, משפחות, תושבים נוספים ואורחים נכבדים מהמועצה והאיחוד החקלאי.

ב- 12/10 אירחנו את שכבת ג' לפעולה ראשונה.
פעולות לשכבה זאת מתקיימות פעם בחודש אצלנו בלול.

ב- 22-23/10 יצאנו לטיול פתיחת שנה!
אחרי שבשנה שעברה לא זכינו, יצאנו כל חניכי "הלול" לטיול פתיחת השנה בגלבו. ביום שישי הגענו לתצפית מבצר כוכב הירדן, ישנו כולנו באוהלים בחניון התצפית ובשבת טיילנו בהר שאול.
היה טיול ממש מוצלח ומהנה, ומתרגשים כבר לשאר הטיולים השנה!
תודה רבה להורים המלווים ולאימהות שבאו לבשל לנו.

אירועים קרובים :

- 12-13/11 כנס י"ב ארצי.
- 16/11 הרצאה לחניכי השכב"ג של ראובן מנג'יני - מהפציעה במבצע "חומות מגן" ועד לאולימפיאדה בבייג'ין.
- 1-3/12 טיול חנוכה לשכב"ג.
- 5/12 הדלקת נרות לוותיקי הכפר.

נעים להכיר

ספורט תחרותי – לא רק לצעירים!

כשמדובר בשחייה התחרותית אנחנו רגילים למתחרים צעירים בעוד האזרחים הוותיקים שוחים לרוב במסגרות שאינן תחרותיות. והנה, הופתענו לגלות כי שתי תושבות וותיקות ברמות השבים, משתתפות כבר למעלה מעשור בתחרויות שחייה, קוצרות הישגים נכבדים וקוטפות שלל מדליות.

שתי השחיניות המצטיינות הן נעמי וקס ומיכל רוטשילד, המשתתפות בתחרויות ה"מאסטרס", מסגרת שמקיים איגוד השחייה הישראלי, המאפשרת לכל שחיין ושחינית מבוגרים למצוא מסגרת שחייה המתאימה לאורח חיים בריא עם דחיפה להשתתפות בתחרויות. התחרויות מפולגות לקבוצות גיל ומין מ-25 שנים ומעלה במרווחים של חמש שנים ובכל קבוצה מתקיימות במשך השנה שתי אליפויות ארציות, חורף וקיץ. בכל שנה מתקיימת גם אליפות בין-לאומית - אליפות עולם או אליפות אירופה - ואחת לארבע שנים מתקיימת בארץ "המכביה". המשתתפים במאסטרס הם בעלי עבר תחרותי או מאמנים וגם שחינים "רגילים", אך לכולם משותפת אהבת השחייה התחרותית.

במדורנו 'נעים להכיר', יסופרו בשני חלקים עלילותיהן של נעמי וקס ומיכל רוטשילד בבריכת השחייה.

זהו סיפורה של נעמי¹

"נולדתי בחיפה בשנת 1939. אמי ואחיותיה גדלו בווינה והיו שחיניות באגודת השחינים היהודים "הכוח וינה". הן המשיכו את מסורת השחייה גם בארץ, וכך, כבר בגיל הצעיר אמי לימדה אותי ואת אחי ואחותי לשחות בבריכת "בת גלים". בתחילה שחיתי רק בסגנון חזה אך מאוחר יותר למדתי לשחות חתירה (סגנון חופשי) וגב.

בתקופת לימודי באוניברסיטה העברית בירושלים (1957-1962), שחיתי בבריכת ימק"א, שהייתה אז הבריכה היחידה בעיר. שחיתי להנאתי, אך במקביל השתתפתי בתחרויות שחייה של הסטודנטים, בסגנונות חזה וגב. גם בשנים הבאות המשכתי לשחות בכל מקום שניתן היה לשחות בו. כשהתגוררנו בת"א הייתי מנויה בבריכת השחייה באוניברסיטת ת"א, ושחיתי גם בים ובבריכת גורדון, שהייתה סמוכה לביתנו.

לאחר שעברנו לרמות השבים (1983), שחיתי בבריכת "גלי השרון" בכפ"ס, ושם שמעתי על תחרויות המאסטרס. במהלך חיפוש למציאת מסגרת אימונים שתאפשר לי להשתתף בתחרויות, פגשתי את רוחקיה בוגין, שהפנתה אותי לגרשון שפע וערן גרומי ואצלם התחלתי להתאמן.

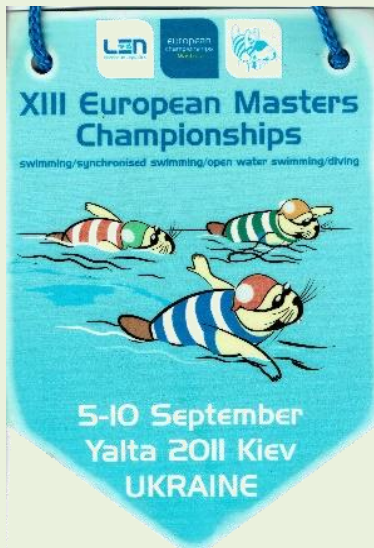
היום אני שוחה פעם בשבוע בקבוצת אימון בבית ברל, עם המדריכים אורי ורז, פעמיים - שלוש ב"גלי השרון", וכשהבריכה ברמות השבים פתוחה, אני שוחה גם בה. בכל פעם אני שוחה בין 1.5 ק"מ ל-2 ק"מ. בנוסף לשחייה, אני משתתפת בחוגי יוגה, פילטיס ועוד.

נעמי (מימין) ואחותה
בחוץ בת גלים, חיפה

¹ על פי ראיון שערכה עמה תמר ישר בתחילת אוקטובר 2021

**כרטיס ההשתתפות בתחרות
המאסטרס האירופאית 2011**

**נעמי עם מדליית הזהב,
מכביה 2009**

בגיל שבעים הצטרפתי לתחרויות המאסטרס ומאז אני זוכה במדליות. היום אני משתייכת לקבוצת הגיל 80-85 והמשחים הנוכחיים שלי הם: חתירה (50 מ') וגב (50 מ', 200 מ'). במים אני מרגישה מצוין וכל מיחושי הגיל - גב, מפרקים וכו' - נעלמים כלא היו.

**נעמי וקס ומיכל רוטשילד
בטקס פתיחת המכביה, 2013**

התחרויות מספקות לי אתגר, מדרבנות אותי להוסיף ולהשתפר ולא לוותר לעצמי. לפני כל תחרות אני מתרגשת מאוד אבל ברגע הכניסה למים אני שוכחת מהכל, ובסופו של דבר נהנית מהתחרויות. אני שואפת לשמור על השיאים שלי ואולי אף לשפר אותם. מאחר שהתחרויות בארץ נערכות תמיד בשישי ובשבת, שומרי שבת כמוני יכולים להקדים ולשחות את המשחה שלהם שנקבע לשבת, כבר ביום שישי. אם בשבת מתברר שמגיעה לי מדליה, מיכל מביאה לי אותה.

גם בתחרויות הבינלאומיות אני מוגבלת בהשתתפות עקב קיומם של חלק מהמשחים בשבתות ובחגים. באליפות אירופה 2011, במשחה של 100 מ' גב, הגעתי למקום השישי שעליו מקבלים תעודה.

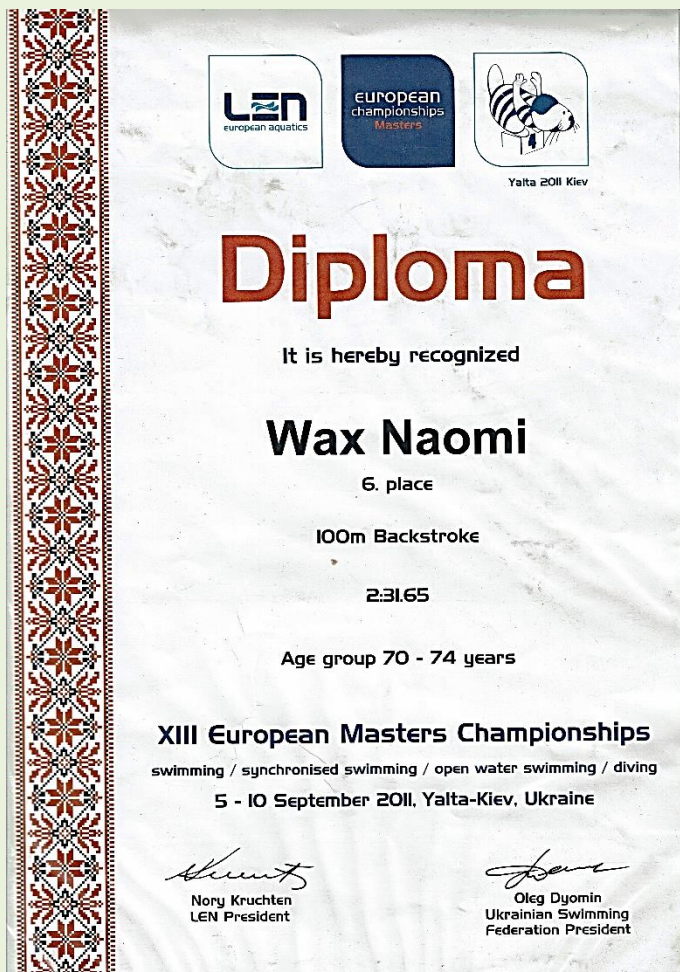
משנת 2009 השתתפתי בשלוש תחרויות במסגרת המכביה, שבהן זכיתי בכמה מדליות זהב וכסף. בשנת 2020 דורגתי במקום השישי מבין 10 שחיניות המאסטרס שקיבלו את התוצאות הטובות ביותר בעולם בשנה זו במשחה 200 מ' גב בקבוצת הגיל 80 - 85.

בנוסף לשחייה אני משמשת כשופטת בתחרויות שחייה מזה 7 שנים. אני רואה חשיבות מיוחדת לשפוט בתחרויות הפראלימפיות והספיישל אולימפיקס, שהן עדות לניצחון הרוח על מגבלות הגוף. באחת מהתחרויות התרגשתי מאוד משחיין כבן 10, שבסיום המשחה שלו, קפץ שוב למים כדי לשכנע מתחרה שחשש להיכנס למים, לשחות כשהוא לצידו.

עד לפרוץ הקורונה התנדבתי לעזור בהדרכת מבוגרים מאותגרים שכלית/התנהגותית בבריכה ב"בית איזי שפירא". ליוויתי חניכה קבועה והתרשמתי מהשפעת המים המרגיעה עליה ועל חבריה וחברותיה. לצערי הפעילות הברוכה הופסקה.

אני אוהבת לשחות ולהתחרות ומקווה שאלוהים ייתן לי כוח להמשיך כך עד 120".
כן יהי רצון!

זכייה במקום שישי
באליפות אירופה 2017

אוסף המדליות של נעמי
מתחרויות המאסטרוס

ערכו : תמר ישר ואסנת שירן

השלושה בפברואר 2021 / פרק ג'

36 להר

אל הבלייל שנפרץ לקאקאפוניית הנביחות הצטרפו צרחות דררות מעל וגם 'רינגטון' של אלינה מסלון התסרוקות מכפר סבא הסמוכה, רוטנת ב'רינג' נמרח מהרפרטואר מיאהו שלה, נזכרה בי דווקא היום, שואלת "מתי באים לספר כלב"? שאלה ונעלמה ל'סמס' לי תשובה.

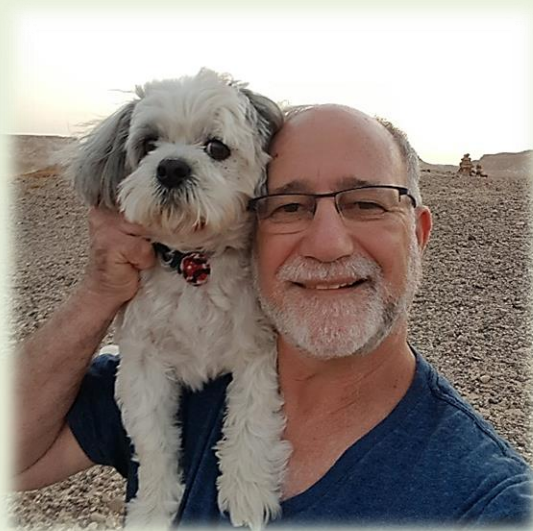
מיידי אחריה צלצל גם נדבי בקול של זהב עם ברכת המזל טוב אבא שהתערבב בקריאות 'באבילה' באבילה' של נעמה ברחוב. עצי רחוב הברושים השתוממו, נותרו זקופים באדישותם לצהלה המוזיקלית בעודי מפריח בועות 'פוי' של אהבה לכל עבר תוך כדי הליכה. פתע עצירה, שפצל עשה את שלו ונרגע, הוא סיים משוחרר, והודה לי בזנב מתנפנף, מתחכך בין רגליי, מכוון אותי בזריזות אל 'סמטת המגן', סוף מסלול אל ביתו. עייף צנח עם ביטנו לרצפה הקרה, נפל שדוד כמו האשכוליות הנמרחות מלא כובד משקלן ממרומי הפרדס בחצרי אל מורד הרחוב, מגירות עסיסן המעוך כדס צהוב מתפרץ, נרקבות דווקא על שפת דלתו של השכן המתפלץ. תקלה בלתי נמנעת הנמשכת עד אפריל כמעט.

כמעט כמו התקלה שעיתון ה'ארץ' לא מגיע היום (זו לא הפתעה) למזלי הרע. הודעות ה'ווצאפ' המשיכו להיערם, חיפשתי שלוה, אפילו בין דפי עיתון אתמול ולו בת דקה, בטרם אשיב לכולם ב'לייק' לבבי ואצטרף לחגיגה, חיפשתי עתידות 'בזוקה' כהפוך לקפה המעורר, אולי אמצא ידיעה או כותרת משמחת לשם שינוי?

הספיקו לי להיום: חרא סוסים, צווחות דררות, עורב מת, פודל יפני ורועה בלגי מאיים, אשמח למשהו אחר מרענן לשארית היום. אולי ה'ביב' יטוס לאמירויות? אולי ישוב לאמריקה ויניח לי? ואפסיק עם הדגל והגשרים, זו תהיה מתנה נהדרת.

בעיתון לא כתבו שהשלושה בפברואר הוא היום שלי ועל כך שביום הזיכרון הזה, מתרחשות תופעות מפתיעות או משונות, אין מקום לסיפורי מעשיות שכאלה, זה לא מעניין אף אחד, גם אני לא כזה מעניין מי יודע מה... ורמות השבים אינה על מפת סדר היום הלאומי כל כך.

אך לפחות מצאתי נחמה קטנה, בדף האחרון בעיתון נכתב על דובים ובני האדם, על הקשר בין ההורמונים ועונת האביב, על הפריין והרבייה האבודה באקלים משתנה. האמת, גם אצלי האביב הדובי בפברואר, ובפברואר, הפתעה או תקלה, זו מתנה בשבילי, פעם בשנה, שאותה אני חולק כמעט שישים שנה ותמיד ביום השלישי לחודש. עובדה.

נופי רמות השבים

צב להר

דרך המלך

עלון הכפר יוצא לאור מטעם ועדת העלון
שחבריה הם תושבים מתנדבים
ובסיוע הוועד המקומי.

הפקה, עריכה לשונית ועיצוב גרפי:
גונן ישר ואריאלה גסמן.

